

PRÒLEG AL LLIBRE "EL NOU ESTATUT. COMENTARIS A PEU D'OBRA"

Als amants dels llibres ens costa de dir "aquest llibre feia falta", perquè tots els llibres fan falta, i encara fan més falta aquells que no s'han escrit encara i els que mai no van arribar al paper però estaven ja al cervell i al cor dels seus autors i autores. Però aquest llibre, en efecte, feia falta. Feia falta un llibre que expliqués de forma rigorosa i planera el contingut del nou Estatut. Feia falta un llibre que expliqués, des del coneixement de primera mà i sense sectarisme, el procés negociador. I, òbviament, calia el llibre entenimentat dels i de les que treballaven molt i xerraven poc, el llibre dels socialistes catalans que han treballat de valent per tirar endavant el nou Estatut.

No estic segur que la petita història de l'Estatut acabi recollint en la seva justa mesura el formidable esforç i les rigoroses aportacions de Lídia Santos al procés estatutari. Ho he dit sovint en reunions del partit, la natural contenció de la Lídia i la seva tímidesa, així com el paper deliberadament discret del PSC, més atent al resultat que al protagonisme, feien difícil traslladar a l'opinió pública la transcendental aportació del socialisme català al procés estatutari, i el paper imprescindible de Lídia Santos. De vegades he sentit vergonya quan es subratllava el paper que hi he tingut i no es valorava prou, al meu entendre, la seva rigorosa tasca jurídica.

Afortunadament, Manuela de Madre ha estat capaç de traslladar un missatge positiu a la ciutadania i de contribuir a una millor comprensió de les reivindicacions catalanes a la resta d'Espanya. Tot plegat, a començar pel compromís de Maragall i Zapatero, explica perquè totes les enquestes diuen que la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya creuen que el PSC ha estat el partit que més ha contribuït a l'aprovació del projecte de nou Estatut.

Lídia Santos ha gaudit del suport d'una jove jurista d'excel·lent formació acadèmica, Laia Bonet, autora dels apartats dedicats a competències i institucions d'aquest llibre, i també del consell de molts experts d'adscripció socialista i progressista, d'entre els que vull mencionar expressament Eliseo

Aja, Isidre Molas i José Antonio González Casanova (a qui devem la definitiva orientació del tema dels drets històrics, basat en els articles 2 i 3 de la Constitució i la disposició transitòria segona).

Pot semblar sobrer que ho digui, però és de justícia: el Grup parlamentari Socialistes-Ciutadans pel canvi, ha estat una font permanent de suport i inspiració. Des dels altres membres de la ponència, Alex Masllorens i Joan Ferran, als companys i companyes que integraven també les Delegacions del Parlament que van treballar al Congrés i al Senat (Carme Figueras, Carme Valls, Higiní Clotas, Carme Carretero, Paco Boya, Quim Llena, Lluís Miquel Pérez, Flora Vilalta, Jordi Terrades, David Pérez), als assessors del Grup. Destaca la tasca feta pel jove economista David Fuentes de los Santos, autor de l'apartat dedicat al finançament, que aconsegueix explicar-nos de forma intel·ligible els temes més complexes amb el màxim rigor. Seria injust oblidar les aportacions pedagògiques i informatives fetes des del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat o els esclaridors articles de Núria Bosch i Maite Vilalta, recollits en llocs web i publicacions de divulgació del debat estatutari.

En llegir el volum que teniu a les mans, podreu resseguir un llarg i no sempre rectilini procés d'elaboració i negociació, tindreu una idea certa del contingut del projecte de nou Estatut, i veureu que hi surt guanyant Catalunya si la ciutadania li dóna el màxim suport el proper 18 de juny. En haver llegit aquest llibre, quan us preguntin què votareu en el referèndum podreu respondre: i tant que sí!

Miquel Iceta

EL NOU ESTATUT. Comentaris a peu d'obra.

Lídia Santos

Laia Bonet

David Fuentes

Pròleg de Miquel Iceta

Editat el juny de 2006 per la Fundació Rafael Campalans (frc LLIBRES)